

Phẩm 5: HIỆN BẢO THÁP (1)

Bấy giờ trong hội chúng, Thiên đế Thích... và chư Thiên ở cõi Dục. Phạm thiên vương... và chư Thiên ở cõi Sắc, cùng với Thiên nữ Y-xá-na Thần tiên, đồng thời ba lần cất cao tiếng, xướng rằng:

–Lành thay, lành thay! Đại đức Thiện Hiện phụng sự thần lực của Phật, làm chỗ nương tựa và hộ trì; khéo léo vì chúng tôi, thế gian, trời, người mà phân biệt, khai thị pháp tánh vi diệu gọi là Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu Đại Bồ-tát nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế mà tu hành, không bao giờ xa lìa như lời dạy trên, thì chúng tôi sẽ cung kính cúng dường, tôn trọng, khen ngợi, người đó giống như đối với Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác.

Trong lời dạy sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy, quả thật là không có pháp để có thể đắc. Nghĩa là trong ấy không có sắc để có thể đắc; không có thọ, tưởng, hành, thức để có thể đắc; như vậy cho đến không có trí Nhất thiết để có thể đắc; không có trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng để có thể đắc. Tuy không có các pháp để có thể đắc như vậy, nhưng có thể trình bày Thánh giáo ba thừa, đó là Thánh giáo của Thanh văn, Độc giác và Vô thượng thừa.

Bấy giờ, Phật bảo chư Thiên rằng:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như lời các vị nói! Trong giáo pháp sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa này, tuy các pháp không sắc... có thể đắc, nhưng có thể trình bày Thánh giáo ba thừa. Vậy, nếu Đại Bồ-tát nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này mà dùng vô sở đắc làm phương tiện, thì có thể tu hành không bao giờ xa lìa đúng như lời trên. Các vị chư Thiên đều phải đến đó thành tâm cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, giống như Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Vì sao? Vì trong giáo pháp sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa, tuy nói rộng có Thánh giáo ba thừa, nhưng Như Lai hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được. Chẳng lẽ Như Lai cùng với Bồ thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai xa lìa Bồ thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai cùng với pháp không bên trong cho đến pháp không không tánh tự tánh có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai xa lìa pháp không bên trong cho đến pháp không không tánh tự tánh có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai cùng với chân như cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai xa lìa chân như cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai cùng với cảnh giới đoạn cho đến cảnh giới vô vi có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai xa lìa cảnh giới đoạn cho đến cảnh giới vô vi có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai cùng với Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai xa lìa Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai cùng với bốn Niệm trụ cho đến tám chi Thánh đạo có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai xa lìa bốn Niệm trụ cho đến tám chi Thánh đạo có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai cùng với bốn Tĩnh lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai xa lìa bốn Tĩnh lự, bốn Vô lượng, bốn Vô định sắc có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai cùng với tám Giải thoát, chín Định thứ đệ có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai xa lìa tám Giải thoát, chín Định thứ đệ có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai cùng với pháp môn giải thoát Không, Vô tướng, Vô nguyện có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai xa lìa pháp môn giải thoát Không, Vô tướng, Vô nguyện có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai cùng với bậc Cực hỷ cho đến bậc Pháp vân có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai xa lìa bậc Cực hỷ cho đến bậc Pháp vân có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai cùng với năm loại mắt, sáu phép thần

thông có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai xa lìa năm loại mắt, sáu phép thần thông có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai cùng với mười lực của Như Lai cho đến mười tám pháp Phật bất cộng có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai xa lìa mười lực của Như Lai cho đến mười tám pháp Phật bất cộng có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai cùng với pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai xa lìa pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai cùng với tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai xa lìa tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa có thể đắc ư? Chẳng lẽ Như Lai xa lìa trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, có thể đắc ư?

Chư Thiên nên biết, nếu Đại Bồ-tát nào đối với tất cả pháp, dùng vô sở đắc làm phương tiện, nhiệt tâm tinh cần tu học Bồ thí ba-la-mật-đa cho đến trí Nhất thiết tướng, thì Đại Bồ-tát này đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa có thể luôn luôn tu hành, không bao giờ xả bỏ. Vì vậy, các vị phải nên đến đó thành tâm cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen Đại Bồ-tát đó, giống như Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác.

Chư Thiên nên biết, vào thời xa xưa, khi Nhiên Đăng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác xuất hiện ở đời. Lúc đó, Ta ở ngã tư đường tại kinh đô Liên hoa vương, bỗng thấy Phật Nhiên Đăng, liền cầm năm cành hoa sen cúng dường Ngài và trải tóc lấp bùn, để cầu nghe chánh pháp cốt yếu. Ta dùng vô sở đắc làm phương tiện, liền không xa lìa Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lực, Bát-nhã ba-la-mật-đa rộng nói cho đến trí Nhất thiết tướng và vô lượng, vô biên Phật pháp khác. Khi ấy, Phật Nhiên Đăng liền thọ ký quả vị Giác ngộ cao tột cho Ta. Ngài dạy rằng: “Thiện nam tử, ở đời vị lai, trải qua vô số kiếp, trong hiền kiếp của thế giới này, con sẽ thành Phật hiệu Thích-ca Mâu-ni Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng, Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm và tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa độ thoát vô lượng chúng sinh.”

Lúc ấy, chư Thiên đều bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế thật là hy hữu, làm cho chúng Đại Bồ-tát, mau chóng giữ gìn trí Nhất thiết trí. Vì dùng vô sở đắc làm phương tiện, cho nên đối với sắc cho đến thức không giữ, không bỏ; như vậy cho đến đối với trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng không giữ, không bỏ.

Lúc bấy giờ Đức Phật quán sát thấy bốn chúng hòa hợp và chúng Đại Bồ-tát, cùng bốn Đại thiên vương lần lượt cho đến trời Sắc cứu cánh, đều đến tập hợp trong hội chúng, đồng thời làm minh chứng. Thế Tôn liền giao phó cho Thiên đế Thích rằng:

–Kiều-thi-ca, nếu Đại Bồ-tát Bí-sô, Bí-sô-ni, Ô-ba-sách-ca, Ô-ba-tư-ca, các Thiên tử, các Thiên nữ, thiện nam, thiện nữ... không xa lìa tâm trí Nhất thiết trí; dùng vô sở đắc làm phương tiện, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa thọ trì, đọc tụng, nhiệt tâm tinh cần, tu tập suy nghĩ đúng lý, còn vì người khác mà tuyên thuyết rộng thì nên biết, đối với những vị này, tất cả ác ma và quyến thuộc của chúng không thể hại được. Vì sao? Kiều-thi-ca, vì các thiện nam, thiện nữ... này khéo an trụ nơi Không, Vô tướng, Vô nguyện của sắc; cho đến khéo an trụ, Không, Vô tướng, Vô nguyện của trí Nhất thiết tướng. Không thể dùng không mà hại được không vậy; không thể dùng vô tướng mà hại được vô tướng, không thể dùng vô nguyện mà hại được vô nguyện. Vì sao? Vì các pháp như vậy hoàn toàn không có tự tánh; hoặc nếu ai làm hại hoặc ai bị hại, hoặc thời gian, hoặc nơi chốn, hoặc việc nào hại, đều chẳng thể nắm bắt được.

Lại nữa Kiều-thi-ca, các thiện nam, thiện nữ... này, không bị người hay phi nhân

làm hại. Vì sao? Vì các thiện nam, thiện nữ... này biết dùng vô sở đắc làm phương tiện, thường nên siêng năng, tu tập Từ, Bi, Hỷ, Xả đối với các hữu tình, cho nên tất cả người và phi nhân không thể làm nào hại được.

Lại nữa Kiều-thi-ca, các thiện nam, thiện nữ... này, hoàn toàn không bị các việc hiểm ác, ngang trái làm tổn thương, cũng không bị chết oan. Vì sao? Vì các thiện nam, thiện nữ... này, thường tu tập Bồ thí ba-la-mật-đa, đối với các hữu tình nuôi dưỡng đúng lý vậy.

Lại nữa Kiều-thi-ca, trong thế giới ba lần ngàn, nơi có bốn Đại thiên vương cho đến trời Quảng quả. Vị nào đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa chưa từng được lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, nhiệt tâm, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý thì đều phải không xa lìa tâm trí Nhất thiết trí, dùng vô sở đắc làm phương tiện; còn đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa thì phải chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý.

Lại nữa Kiều-thi-ca, nếu các thiện nam, thiện nữ nào không xa lìa tâm trí Nhất thiết trí, dùng vô sở đắc làm phương tiện, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu tập, suy nghĩ đúng lý thì các thiện nam, thiện nữ đó nếu ở nhà trống, ở nơi hoang dã, ở đường nguy hiểm và ở chỗ nguy nạn, sẽ không sợ hãi đến nỗi rợn tóc gáy. Vì sao? Vì các thiện nam, thiện nữ này, không xa lìa tâm trí Nhất thiết trí, dùng vô sở đắc làm phương tiện, khéo tu tập pháp không bên trong cho đến pháp không không tánh tự tánh.

Khi ấy, nơi có bốn Đại thiên vương cho đến trời Sắc cứu cánh... ở thế giới ba lần ngàn đều chấp tay, đồng bạch Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn, nếu các thiện nam, thiện nữ nào, không xa lìa tâm trí Nhất thiết trí dùng vô sở đắc làm phương tiện, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, luôn luôn chí tâm, lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền cùng khắp thì chúng con thường theo cung kính hộ trì, không để cho tất cả tai họa ngang trái nào hại. Vì sao? Vì các thiện nam, thiện nữ này... tức là Đại Bồ-tát. Nhờ Đại Bồ-tát này, cho nên các hữu tình dứt hẳn các đường địa ngục, bàng sinh, ngạ quỷ, A-tố-lạc... các đường hiểm nạn, ác thú. Nhờ Đại Bồ-tát này, cho nên Trời, Người, Dực-xoa, Rồng... dứt hẳn tất cả tai nạn ngang trái, bệnh tật, nghèo cùng, đói khát, lạnh nóng... Nhờ Đại Bồ-tát này, cho nên chúng Trời, Người, A-tố-lạc... dứt hẳn những việc không như ý, ở chỗ nào cũng không có giặc giã, tất cả hữu tình đều đem lòng Từ đối với nhau. Nhờ Đại Bồ-tát này, cho nên thế gian liền có mười nghiệp lành; hoặc bốn Tĩnh lực, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc; hoặc Bồ thí ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa; hoặc pháp không bên trong cho đến pháp không không tánh tự tánh; hoặc chân như cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn; hoặc cảnh giới đoạn cho đến cảnh giới vô vi; hoặc Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo; hoặc bốn Niệm trụ cho đến tám chi Thánh đạo; hoặc tám Giải thoát, chín Định thứ đệ; hoặc pháp môn giải thoát Không, Vô tướng, Vô nguyện; hoặc bậc Tịnh quán cho đến bậc Như Lai; hoặc bậc Cực hỷ cho đến bậc Pháp vân; hoặc năm loại mắt, sáu phép thần thông; hoặc mười lực của Như Lai cho đến mười tám pháp Phật bất cộng; hoặc pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả; hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa; hoặc trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng. Nhờ Đại Bồ-tát này, cho nên thế gian mới có dòng dõi lớn Sát-đế-lợi, dòng dõi lớn Bà-la-môn, dòng dõi lớn Trưởng giả, dòng dõi lớn Cư sĩ, vua các nước nhỏ, Chuyển luân thánh vương và các quan thần giúp việc. Nhờ Đại Bồ-tát

này cho nên thế gian mới có bốn Đại thiên vương cho đến trời Tha hóa tự tại, trời Phạm chúng, trời Sắc cứu cánh, trời Không vô biên xứ, trời Phi tướng phi phi tướng xứ. Nhờ Đại Bồ-tát này, cho nên thế gian mới có Dự lưu hương, Dự lưu quả; Nhất lai hương, Nhất lai quả; Bất hoàn hương, Bất hoàn quả; A-la-hán hương, A-la-hán quả; Độc giác hương, Độc giác quả. Nhờ Đại Bồ-tát này, cho nên thế gian mới có các Đại Bồ-tát đem lại sự thành tựu cho hữu tình, làm nghiêm tịnh cõi Phật và tu tập các hạnh Bồ-tát thù thắng. Nhờ Đại Bồ-tát này, cho nên thế gian mới có Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột, chuyển pháp luân vi diệu, cứu độ chúng sinh vô lượng. Nhờ Đại Bồ-tát này, cho nên thế gian mới có ba ngôi báu là Phật, Pháp, Tăng, làm lợi ích an lạc cho tất cả hữu tình.

Bạch Thế Tôn, do nhân duyên này, cho nên chúng con, Trời, A-tố-lạc, Rồng, Dược-xoa cùng đại thế lực của Nhân phi nhân... luôn luôn theo hộ trì, cung kính các Đại Bồ-tát này, không để cho tất cả tai họa ngang trái tổn hại. Vì các vị ấy đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tu tập, suy nghĩ đúng lý, viết chép, các việc đó không bao giờ gián đoạn.

Bấy giờ, Phật bảo các vị trời:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như lời các vị nói! Nếu các thiện nam, thiện nữ nào không xa lìa tâm trí Nhất thiết trí, dùng vô sở đắc làm phương tiện, thường siêng ở trong Bát-nhã ba-la-mật-đa này mà chí tâm, lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép, giảng giải, tuyên thuyết lưu truyền cùng khắp; các vị nên biết các thiện nam, thiện nữ này tức là Đại Bồ-tát. Nhờ Đại Bồ-tát này, cho nên các hữu tình dứt hẳn đường ác cho đến đem Tam bảo xuất hiện ở thế gian cùng với các hữu tình, làm lợi ích lớn, vì vậy các vị Trời, Rồng, Thần cùng với đại thế lực của Nhân phi nhân... thường phải nên cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, siêng năng hộ trì Đại Bồ-tát này, đừng để tất cả tai họa ngang trái nào hại. Nếu các vị cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, hộ trì Đại Bồ-tát như vậy; thì nên biết đó là cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen, hộ trì Ta và tất cả mười phương Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác; vì thế các vị, tất cả Trời, Rồng, Dược-xoa, Thần, Tiên, A-tố-lạc... thường nên theo Đại Bồ-tát này để cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, hộ trì, đừng để tất cả tai họa ngang trái nào hại vị ấy.

Các vị nên biết, giả sử Thanh văn, Độc giác, cùng khắp thế giới ba lần ngàn, ví như lúa, mè, tre, lau, lùm rừng... không có một khoảng trống nào nếu có thiện nam, thiện nữ nào đối với bậc phước điền kia mà dùng vô lượng báu đẹp thượng diệu để cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen hết một đời mình. Hoặc lại có người, chỉ trong khoảng khắc, cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen cho một vị Đại Bồ-tát mới phát tâm, không xa lìa sáu pháp Ba-la-mật-đa, đem công đức trên so sánh với phước đức này thì không bằng một phần trăm, không bằng một phần ngàn cho đến không bằng một phần muôn ức. Vì sao? Vì không nhờ Thanh văn, Độc giác thừa mà có Đại Bồ-tát và chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác xuất hiện ở thế gian; chỉ nhờ Đại Bồ-tát cho nên thế gian mới có Thanh văn, Độc giác và chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác xuất hiện ở đời. Vì vậy tất cả các vị Trời, Rồng cùng đại thế lực của các hàng Nhân phi nhân... thường phải ủng hộ, cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen Đại Bồ-tát này, đừng để tất cả tai họa ngang trái làm nào hại vị ấy. Các vị, do việc làm này mà phước đức luôn luôn được an lạc ở trong trời, người, cho đến chứng đắc Niết-bàn cứu cánh, làm lợi ích lớn mãi đến tận đời vị lai.

Bấy giờ, Thiên đế Thích lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thật là điều kỳ lạ, hiếm có. Các Đại Bồ-tát đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa, chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh cần tu học, suy nghĩ đúng lý, viết chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền cùng khắp, giữ gìn, thể hiện sự lợi ích thù thắng của các pháp này, giáo hóa hữu tình, trang nghiêm cõi Phật, từ cõi Phật này đến cõi Phật khác đều thân cận, phụng sự chư Phật Thế Tôn. Đối với các căn lành thù thắng, thì tùy theo đó mà hân hoan, an lạc. Nhờ cung kính, cúng dường, tôn trọng ngợi khen chư Phật, liền được sinh trưởng ở chỗ chư Phật, mau chóng lãnh thọ chánh pháp được thành tựu viên mãn cho đến khi chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột, không bao giờ quên mất chánh pháp đã được nghe và giữ gìn. Vì vậy tộc tánh được viên mãn, mẫu sinh được viên mãn, quyến thuộc viên mãn, tướng hảo viên mãn, quang minh viên mãn, nhân nhĩ viên mãn, âm thanh viên mãn, Đà-la-ni viên mãn, Tam-ma-địa viên mãn.

Lại dùng năng lực phương tiện thiện xảo nên hóa ra thân như Phật, từ thế giới không Phật này, đến thế giới không có Phật khác, khen ngợi, thuyết giảng về Bồ thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Khen ngợi thuyết giảng về pháp không bên trong cho đến pháp không không tánh tự tánh. Thuyết giảng, khen ngợi về chân như cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn. Thuyết giảng, khen ngợi về cảnh giới đoạn cho đến cảnh giới vô vi. Thuyết giảng, khen ngợi về Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo. Thuyết giảng, khen ngợi về bốn Niệm trụ cho đến tám chi Thánh đạo. Thuyết giảng, khen ngợi về bốn Tĩnh lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc. Thuyết giảng, khen ngợi về tám Giải thoát, chín Định thứ đệ. Thuyết giảng, khen ngợi về pháp môn giải thoát Không, Vô tướng, Vô nguyện. Thuyết giảng, khen ngợi về bậc Tịnh quán cho đến bậc Như Lai. Thuyết giảng, khen ngợi về bậc Cực hỷ cho đến bậc Pháp vân. Thuyết giảng, khen ngợi về năm loại mắt, sáu phép thần thông. Thuyết giảng, khen ngợi về mười lực của Như Lai cho đến mười tám pháp cộng của Phật. Thuyết giảng, khen ngợi về pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả. Thuyết giảng, khen ngợi về tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa. Thuyết giảng, khen ngợi về trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng. Thuyết giảng, khen ngợi về Phật bảo, Pháp bảo, Tăng bảo.

Lại dùng năng lực phương tiện thiện xảo vì các hữu tình mà tuyên thuyết chánh pháp, tùy theo căn cơ mà giáo hóa họ, trong pháp Tam thừa, khiến họ giải thoát hẳn sinh, già, bệnh, chết; chứng nhập vào cảnh giới Vô dư y Niết-bàn; hoặc lại cứu vớt các khổ ở đường ác, để họ hưởng thọ an lạc vi diệu ở trong trời, người.

Khi ấy, Thiên đế Thích lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế thật là hy hữu. Nếu ai có thể giữ gìn Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy tức là giữ gìn đầy đủ sáu pháp Ba-la-mật-đa cho đến trí Nhất thiết tướng; cũng là giữ gìn đầy đủ các quả vị Dự lưu, Nhất lai, Bất hoàn, A-lai-hán, Độc giác Bồ-đề, tất cả các hạnh của Đại Bồ-tát, quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật.

Lúc bấy giờ Thế Tôn bảo Thiên đế Thích:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như lời ông đã nói! Nếu có ai có thể giữ gìn Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế tức là giữ gìn đầy đủ sáu pháp Ba-la-mật-đa cho đến tất cả Đại Bồ-tát hành quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật.

